

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **T. T. N.**, zastoupen JUDr. Ing. Jakubem Backou, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 7. 2019, č. j. 60 Az 31/2019 – 49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jakubu Backovi, advokátovi **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 15. 7. 2019, č. j. 60 Az 31/2019 – 49, Krajský soud v Plzni zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 4. 2019, č. j. OAM-27/LE-LE05-P09-2019. Tímto rozhodnutím žalovaný posoudil jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany jako nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona. Dále žalovaný určil, že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, je Rumunsko.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu blanketní kasační stížnost, ve které uvedl, že ji doplní následně. Současně stěžovatel navrhl, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

[3] Takto formulovaná kasační stížnost nebyla věcně projednatelná, neboť neobsahovala žádný konkrétně vymezený důvod, pro který stěžovatel napadl rozhodnutí krajského soudu. Usnesením ze dne 26. 8. 2019, č. j. 7 Azs 292/2019 - 28, Nejvyšší správní

soud vyzval stěžovatele k odstranění této vady ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení a poučil jej, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní a v řízení nebude možné pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 29. 8. 2019. Lhůta ke splnění povinnosti tak uplynula v pondělí 30. 9. 2019, aniž by stěžovatel na výzvu soudu reagoval.

[4] Stěžovatel tedy nevymezil konkrétní a věcně projednatelné důvody, pro které napadl rozsudek krajského soudu. Protože nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost za použití § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť rozhodnutím o odmítnutí kasační stížnosti odpadl pro vydání předmětného usnesení důvod.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Ustanovenému zástupci stěžovatele Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za úkon právní služby spočívající v podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], neboť kasační stížnost nebyla ani po poskytnutí lhůty doplněna a nebylo ji z tohoto důvodu možné věcně projednat.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. října 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu